

حواشی شورای شهر پنجم انگار قصد تمام شدن ندارد و چنان بر متن آن سوار شده است که رسانه هم با تمام فراغتی که گهگذار به آن دست می‌دهد، مجال پرداخت به تمام حواشی آن را ندارد. کم کم آماده آن می‌شدیم که از وضعیت نامناسب شهر و عدم‌آمادگی شهر برای مراسم ۲۲ بهمن در وجوه مختلف بصری و عمرانی و... بنویسیم که دوباره مدیریت شهری پیش‌دستی کرد و سوژه مهم‌تری ایجاد کرد که به آن پرداخته شود. چند وقت پیش بود خبری در رسانه‌ها منتشر شد مبنی‌بر اینکه از بسیاری از خودروهایی که در محدوده زوج و فرد تردد کردند عوارض کم شده است. خبری که ابتدا تقریبا همه آن را تکذیب کردند؛ از پلیس راهنمایی و رانندگی تا اعضای شورای شهر و... اما در نهایت مشخص شد چنین اتفاقی افتاده است.

بعد از این اما واکنش‌ها متفاوت شد و تقریبا کسی دریافت عوارض را انکار نکرد و همه جز پیروز چناچی، شهردار تهران و محسن پورسیدآقای معاون حمل‌ونقل و ترافیک گفتند این کار غیرقانونی و مصوبه شورای شهر تهران است. چندی پیش پورسیدآقای در این باره گفت: «خودروهایی که با پلاک مخالف وارد محدوده زوج و فرد می شوند باید طرح ترافیک بخزند، مادرخصوص شفاف‌سازی این قانون به رئیس شورای شهر نامه‌ای نوشتیم و درخواست کردیم این قانون را شفاف کنند.»

چناچی هم درباره اخذ عوارض در محدوده زوج و فرد خاطرنشان کرد: «اخذ هزینه بابت تردد در زوج با فرد قانونی و دارای مصوبه است.»

شهرداری شورای شهر را دور زد

همه اینها دقیقا بعد از اظهارات پلیس، اعضای شورای شهر وفرمانداری تهران است که همگی متفق‌القول اعلام کردند اخذ عوارض در محدوده زوج و فرد غیرقانونی است. با این تفاسیر چه اتفاقی افتاده است که علی‌رغم مخالفت نهادهای مختلف حتی اعضای شورای شهر پورسیدآقای و چناچی مدعی هستند اخذ عوارض در محدوده زوج

و فرد قانونی است؟ ماجرا از این قرار است که شهرداری و معاون حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری تهران در روند تعیین نرخ برای عوارض تردد در محدوده ترافیک مشخصا محدوده طرح ترافیک را عنوان نکرده است و گویا به جای این عنوان در این لایحه از واژه «محدوده‌های ترافیکی» استفاده شده است و همان طور که مشخص است واژه‌ای

منصور امینی عضو هیات علمی دانشگاه شهید بهشتی در گفت‌وگو با «فرهیختگان» مطرح کرد

بی‌اعتباری معاملات غیر رسمی، کاهش پرونده‌های قوه‌قضائیه

اذعان دارند منتها می‌گویند چاره‌ای نداریم جز اینکه صبر کنیم قانون اصلاح شود. طی سال‌های گذشته هم چندبار تلاش‌هایی در جهت اصلاح قوانین صورت گرفته ولی تماما به شکست منتهی شده و وضع را از آن چیزی که قبلا بوده بدتر کرده با دست کم جلو نبرده است.

راه ایجاد نظم در جامعه با توجه به مشکلاتی که معاملات غیررسمی ایجاد کرده، چیست؟

ما قانون جدید نوشتیم و خود این قانون منشا تفسیرهای مختلفی شد. فکر می‌کنم اگر قانون اصلاح نشود و قوانین موجود حذف‌شود، وضعیت بهتر از این است که ما با آن مواجه هستیم. زیرا دیوان عالی کشور هم نمی‌داند چگونه مسائل مربوط به معاملات غیررسمی و اموال غیرمنقول را تفسیر کند.

یکی از وظایف نظام حقوقی این است که از طریق وضع قوانین به شرایط نظم بدهد. لازمه نظم‌دهی این است که برای همه قابل پیش‌بینی باشد. اگر این قاعده حقوقی را نقض کردند با چه ضمانت اجرایی روبه‌رو هستند؟ چه سرنوشتی پیدا خواهند کرد؟ اما این مساله در وضعیت فعلی وجود ندارد. در تفسیر ضمانت اجرایی موجود اختلاف‌نظر است. بنابراین عملا به عدم‌ضمانت اجرا منتهی شده است و این مساله آشفنگی عجیبی را در نظام قضایی ما در رسیدگی به این پرونده‌ها ایجاد کرده و تأثیرش را در معاملات حوزه اقتصادی گذاشته است، زیرا بخش ارزش‌زشمندی از معاملات اقتصادی، معامله‌روی اموال غیرمنقول است. وقتی این معاملات قابل پیش‌بینی و شفاف نباشد وثبات نداشته‌باشد، به هم‌ریختگی ایجاد می‌شود. لذا برای مثال اگر الان شما آپارتمانی بخرید از هیچ راهی نمی‌توانید مطمئن باشید که قبلا این آپارتمان به فرد دیگری فروخته نشده باشد. حتی اگر سند رسمی هم داشته باشید ممکن است ۲۰ سال بعد فردی پیدا شود که بگوید ملکی که شما خریدی، برای من بوده است.

عزم تمامی ارکان حکومتی لازمه حل معضل اسناد غیررسمی

بنابراین اصل نابسامانی را همه می‌دانند ولی چیزی که همه در آن مشکل دارند، بحث چگونگی حل آن است. درست است همه می‌گویند وظیفه قانونگذار است که قانون را اصلاح کند ولی قانونگذار هم طی سال‌های اخیر نتوانسته وضعیت موجود را اصلاح کند، رویه قضایی هم نتوانسته این کار را انجام دهد. واقعیت هم این است که یک‌بار برای همیشه باید تمام

ارکان حکومتی تصمیم جمعی مشترکی بگیرند. در غیر این صورت با تصویب یک ماده قانونی در مجلس، بدون توجه به ملاحظات فنی و عملی مشکل مرتفع نمی‌شود.

اگر قرار باشد تمام ارکان حاکمیت برای حل این موضوع تصمیم‌گیری کنند، چه نکاتی را باید مدنظر بگیرند؟

در تصمیم جمعی تمام ارکان حکومتی باید دو نکته مورد توجه قرار بگیرد. یکی از آنها تجربه سایر کشورهاست. همه جای دنیا در مقطعی با این مشکل روبه‌رو بودند و برای این قضیه راه‌حل‌هایی اتخاذ کردند. نکته دوم اینکه تجربه‌ای را که دیگران صورت دادند و مشکلات‌شان را حل کردند، با قواعد حقوقی بومی خودمان سازگار کنیم و نهایتا راه‌حلی اتخاذ کنیم تا بتوانیم در این زمینه مشکل‌مان را حل کنیم. این کار هم فقط از حقوقدان‌ها بر نمی‌آید. زیرا به‌منظور هدایت مردم به سمت تنظیم سند رسمی، باید تمام ارکان دولتی و حکومتی در این زمینه همراه باشند و زیرساخت‌های لازم فنی و ثبتی برای این کار فراهم باشد. اگر ما قانون را تغییر بدیم و بگوییم به جز سند رسمی سند دیگری را نمی‌پذیریم و مقدمات را هم فراهم نکرده باشیم، این مساله تبدیل به مشکل جدیدی برای کشور می‌شود. نباید مقررات نظام حقوقی را ایده‌آلی وضع کنیم ولی زیرساخت‌هایمان کماکان سنتی و عقب‌مانده باشد. این دو باید با هم جلو برود.

لزوم تفکیک معاملات سابق و معاملاتی که بعد از اصلاح قانون منعقد می‌شود.

مساله بعدی اینکه باید دو مقطع تاریخی را از هم جدا کنیم. نمی‌توان یک قاعده حقوقی را به معاملات قبل از آن تسری داد. یعنی نمی‌توانید از امروز به مردم بگویید فقط سند رسمی برای دولت قابل‌پذیرش است، در حالی که معاملات قبلی همه براساس سند عادی بوده‌اند. بنابراین دو دوره تاریخی را باید از هم تفکیک کرد؛ معاملات سابق و معاملاتی که از الان به بعد وضع می‌شود.

می‌توانید اعلام کنید از امروز باید معاملات طبق این چارچوب باشد. در غیر این صورت مورد حمایت دولت نیست. براین اساس از مقطعی به بعد، صرفا سند رسمی مورد تأیید است و برای این منظور باید اطلاع‌رسانی کافی انجام شود و نسبت به معاملات قبل باید تدبیر دیگری اتخاذ کرد تا حق مردمی که در راستای قوانین معتبر تا آن زمان معاملات‌شان را انجام داده‌اند، ضایع نشود.

مبهم و چندپهلو است و می‌توان از آن برداشت‌های گوناگونی داشت. این البته ابتدای ماجراست و استفاده از این واژه هم سه‌پوی و از روی عدم‌آگاهی نبوده است. کمی که می‌گذرد و سروصدای اعتراضات شورای شهر در ارتباط با اخذ عوارض بلند می‌شود، پورسیدآقای و چناچی این اقدام را قانونی می‌دانند و محکم روی موضع خود پافشاری می‌کنند. تا اینجا شورای شهر از اقدام غیرقانونی شهرداری مطلع شده است اما نمی‌داند که بر اثر یک بی‌دقتی و سهل‌انگاری در تصویب چنین اقدامی صورت گرفته و لیباس قانونی به تن کرده است. در نهایت و بعد از اصرار و انکارهای بیپایی معاون حمل‌ونقل خواستار رجوع به مصوبه می‌شود تا صدق اعمال خود و قانونی بودن اخذ عوارض را اثبات کند و در نهایت هم چنین می‌شود و علی‌رغم اینکه شورا تصور این را هم نمی‌کرد که چنین اتفاقی افتاده باشد و شهرداری تممدا با جایگزینی واژه‌ای خاص، تعبیر مدنظر خود را به کرسی نشاندہ باشد متوجه می‌شود چه اتفاقی افتاده و شهرداری چطور شورای شهر را در این مورد دور زده است. حالا اینجا و با وجود چنین ماجرابی چند سوال مطرح می‌شود، اول اینکه بین ۲۱ نفر عضو شورای شهر هیچ کدام به چنین ابهامی توجهی نکرده‌اند؟ ابراهیم امینی، رئیس کمیسیون حقوقی و نظارت شورا که وظیفه شناسایی چنین خلأ‌ها و ابهاماتی را دارد اصلا لایحه را خوانده است؟ در این دوئل بین شورا و شهرداری بازهم این شهروندان هستند که متضرر می‌شوند و آیا مدیریت شهری برای احقاق حقوق مردم کاری خواهد کرد؟

در حاشیه

ماجرای دنباله‌دار ذرت دامی و اسنک

کیانوش جهانپور، سخنگوی سازمان غذا و دارو در واکنش به اظهارات رئیس اتحادیه تولیدکنندگان و صادرکنندگان انواع چیپس و فرآورده‌های حجیم‌شده بر پایه ذرت مبنی‌بر تکذیب تولید اسنک از ذرت حیوانی، گفت: «مواردی که توسط این فرد مطرح شده به هیچ وجه صحت ندارد. گزارش مبسوط نمونه‌های تست‌شده از مواردی که از ذرت حیوانی در تولیدشان استفاده کرده بودند، آماده است و موارد آلودگی میکروبی و حتی بعضا آلودگی شیمیایی با موارد دیگر هم در آن مشاهده شده که موارد تفصیلی آن ارائه می‌شود. قطعا این موضوع هم تخلف بهداشتی بوده و هم تخلف ارزی که البته موضوع تخلف ارزی در حیطه کاری سازمان غذا و دارو نیست.» او با بیان اینکه اظهارات این فرد به هیچ وجه صحت ندارد و ایشان در جایگاهی نیستند که در این زمینه اظهارنظر کنند، افزود: «پرونده مسیر قضایی خودش را طی می‌کند و گزارش مبسوط و مفصل آن هم توسط مدیرکل فرآورده‌های غذایی سازمان غذا و دارو ارائه خواهد شد.» جهانپور با بیان اینکه خط تولید شرکت‌های متخلف در حوزه اسنک‌های یف کرده حجیم‌شده در آن زمان متوقف شد، گفت: «اما درحال حاضر این موضوع از حیطه مسئولیت‌های سازمان غذا و دارو خارج است و سازمان تعزیرات و دستگاه قضایی باید در این زمینه اظهارنظر کنند.»

بی‌صندوق صدقات تا ۱۴۰۰

محمدهادی سیفی، معاون توسعه مشارکت‌های مردمی کمیته امداد استان تهران با بیان اینکه درحال حاضر ۲۸هزار صندوق بزرگ در معابر و میادین شهرها و همچنین ۴۵۰ هزار صندوق کوچک (خانگی) در سطح استان تهران وجود دارد، گفت: «یکی از برنامه‌های مهم کمیته امداد کاهش صندوق‌های بزرگ از سطح معابر و نصب صندوق‌های الکترونیکی است. طرح تعویض صندوق‌ها از سال گذشته آغاز و تاکنون بیش از سه‌هزار صندوق بزرگ از معابر جمع‌آوری شده که تا پایان امسال نیز نزدیک به هفت‌هزار صندوق دیگر جمع‌آوری خواهد شد. تا پایان سال ۱۴۰۰ تمامی صندوق‌های بزرگ فلزی از سطح معابر جمع‌آوری و روش‌های نوین الکترونیکی، دستگاه‌های عابر بانک، اپلیکیشن سنا (سامانه نیکوکاری امداد) و تلفن ۷۳۵۵ جایگزین می‌شود.» وی در ادامه از پرداخت ۳۲میلیارد و ۷۰۰ میلیون تومان صدقه از سوی تهرانی‌ها در ۱۰ ماهه نخست امسال خبر داد و گفت: «درحال حاضر ۲۰ دستگاه وب کیوسک در نقاطی مانند فرودگاه امام خمینی (ره)، فروشگاه‌ها و شهروندو همچنین ۱۵۰ دستگاه پرداخت با کارت شهروندی در ایستگاه‌های مترو و BRT نصب شده است که مردم‌خیر و نیکوکار می‌توانند کمک‌های خود را با استفاده از این روش‌ها به نیازمندان اختصاص دهند.»

درآمد زوج و فرد کجا می‌رود؟

میثم بصیرت، سرپرست مرکز مطالعات و برنامه‌ریزی شهر تهران با اشاره به تغییرات جدید در جزئیات طرح زوج و فرد شهر تهران گفت: «این سیاست‌ها برای دوره‌های بحرانی شهر همچون یک مسکن است و تا ابد قرار نیست از این مسکن‌ها استفاده کنیم.» وی با بیان اینکه مراد شهرداری از اجرای طرح زوج و فرد درآمدزایی نیست، ادامه داد: «این سیاست برای رفاه شهروندان دنبال می‌شود و هر نوع درآمد به صندوق خاص توسعه حمل‌ونقل عمومی و برای کاهش آلودگی هوای شهر تهران خواهد رفت. زیرساخت‌های حمل‌ونقل عمومی باید توسعه پیدا کند و خوشبختانه تا پایان سال جاری خط ۶ و ۷ مترو افتتاح می‌شود. هم‌اینک در ساعات پایانی طرح در محدوده‌های زوج و فرد، بار ترافیکی و ازدحام بالایی اتفاق می‌افتد و با اجرای این سیاست یکپارچه، فرصتی برای توسعه حمل‌ونقل عمومی و کاهش بار ترافیکی ایجاد می‌شود.»

معرفی ۵ خیابان برای زیست شبانه

زهرا نژادبهرام، عضو هیات‌رئیس‌ه شورای شهر تهران با بیان اینکه تمام تلاش‌مان این بود که در تصویب طرح حیات شبانه، به سه مقوله امنیت، نشاط و رفع فشارهای بی‌دفاع توجه ویژه‌ای داشته باشیم، افزود: «همچنین توسعه زیست شبانه موجب فعال شدن اقتصاد می‌شود و بر همین اساس برای پویایی طرح مذکور، مذاکراتی با ناجا و سایر نهادهای مرتبط انجام دادیم تا این مهم توسعه یابد و خوشبختانه رویکرد ناجا هم در این زمینه مثبت بوده است. براساس مصوبه، شهرداری باید در یک برنامه کوتاه‌مدت از ابتدای اردیبهشت که مصادف با اعیاد شنباهیه است، به مدت سه ماه در پنج محور از ساعت ۲۴ تا ۳۴ باامداد زیست شبانه را اجرایی کند.» او با بیان اینکه این طرح باید در ابتدا به صورت پایلوت اجرایی شود تا نقاط ضعف و قوت آن مشخص شود، گفت: «شهرداری باید نسبت به معرفی پنج محور یا خیابانی که امکان اجرای زیست شبانه در آن است، هرچه سریع‌تر اقدام کند تا مقدمات برپایی آن فراهم شود.»

عرضه سهمیه‌ای داروی بیماران خاص

مهدی پیرصالحی، رئیس سازمان غذا و دارو با اشاره به اینکه وضعیت دارویی کشور در شرایط نسبتا مناسبی قرار دارد، گفت: «درحال حاضر تعداد کمبودها به حدود ۲۲ قلم می‌رسد و وضعیت دارو در شرایط خوب قرار دارد. از شهرویرو امسال به داروهای دارای مشابه تولید داخل، مجوز واردات داده نشده و این روند ادامه خواهد داشت. درحال حاضر واردات دارو و تجهیزات با ارز ۴۲۰۰ تومانی صورت می‌گیرد، بر همین اساس نگرانی‌هایی برای قاچاق معکوس این داروها وجود دارد که با تدبیر اندیشیده‌شده به‌منظور جلوگیری از سوءاستفاده‌ها، داروهای بیماران خاص همچون فرآورده‌های پلاسمایی ماهانه و به صورت سهمیه‌ای و براساس بیماران به استان‌ها اختصاص می‌یابد.» معاون وزیر بهداشت با اشاره به اینکه میزان گردش مالی دارویی کشور در سال حدود ۲۴هزار میلیارد تومان است، افزود: «۱۰ هزار میلیارد از این میزان؛ مجموع پرداختی بیمه‌ها و سازمان و ۱۰ هزار میلیارد آن پرداختی از جیب مردم و چهارهزار میلیارد آن بالاتکلیف است و در صورتی که تعیین تکلیف نشود به صورت بدهی برای سال‌های بعد روی هم انباشته می‌شود که باید برای آن چاره‌اندیشی کرد، البته درحال پیگیری این موضوع هستیم.»